

שבעת ימים פרק ראשון יומא

יד.

עין משפט
נר מצוה

גז א מיי פ"א מהלכות
 עבודת יוה"כ ה' א':
גה ב ג מיי פ"ה מזל' כלי
 המקדש ה' יב יוסי'
 מהל' מעשה הקרבעת ה'
 (יח):
גה ד מיי פ"י מהלכות פרה
 ארומה ה' ח':
גה ה ו א מיי שם פטרי' הלבנה
 א':
גה ו מיי פ"י מהלכות פרה
 הלבנה ח':
גה ז מיי שם פטרי' הלבנה
 א':

רבינו חננאל

[illegible]

השטא כשיה ע"י טורו, על השטור אל כל שכן כשיה ע"י שיה טורו. והא דקאמר שלמו אמותי אחכמו והיא רחוקה ממני למה ומזן ע"י שיתן שטורו הם, אבל הונג והנשא מ' הנה שניהם טמאין, ועל זה אמר שלמו היא רחוקה ממני, כלומר מפני מה הונג והנשא טמאים, וא"ר דכתב רחוק ומוה והנשושא והיא רחוקה דכתב לנשא כלשון מזה לאשמועינן דאנו טמא והנשא מ' הנה אלם אם יש שיעור הזהה, והוא כדי שיטבול ארבע גבולין.

ולאספי בתחלה, וזו קט' של חזון לא הישג. אבל קשר לזר ארץ דפסול חלילה! כל שיטת חז"ל שהיטוהו אספר בתים, חזקתן נחשבה. ודפסול בתחלה, וזו קט' של חזון לא הישג. אבל קשר לזר ארץ דפסול חלילה! כל שיטת חז"ל שהיטוהו אספר בתים, חזקתן נחשבה. ודפסול בתחלה, וזו קט' של חזון לא הישג. אבל קשר לזר ארץ דפסול חלילה! כל שיטת חז"ל שהיטוהו אספר בתים, חזקתן נחשבה.

אבל כלילתה אם צא להקטיר
וכל. כל היום אסור בארילת
משנקצר המת ציום אינה
די שמעין ליה לר' יהודה

לומר שאינו עובד כ
א"ל רב אדא בר אה
יהודה שמא יאכל ו
אף אשה אחרת ממ
אשתו ואי מייתא א
גזר רבי יהודה שמא
השתא התם כיון דיו
עלמא לא קא אכל
למיכל הכא דכולי
אתי למיכל וכי האי
אנינות והא מיגרשא
עליה אמרודי מי לא
שבעת הימים הוא
את הקטורת ומיטיב
הראש ואת הרגל
רצה להקריב מקריב
חלק בראש ונוטל
תנא אמר רב חסד
דאי ר"ע הא אמר
הואה טמאתו היכי
יהוה הטהור על
ועל הטהור טמא דני
אומרים אין הרבירי
בדברים המקבלי' ט
נכתוכון להוות על
אם יש באזוב ישנה נ
והזה על הבהמה א
מ"ט דר' עקיבא נכת
עליו מאי על הטמא
טהור ועל הטהור ט
המקבלין טומאה ה
קל וחומר הוא אם
הטהור לא כל שכן ו
שלמה² אמרתי אחכ
ורבנן ההוא³ למזה ו
בהן טמא ומזה טה
הגדה יכבס בגדי כ
מזה והא כתיב נוגע
בגדים נוגע לא בעי
מזה ינושא ונכתוב ר
מזה הא קמ"ל ידבעי
למ"ד⁴ הוואה צריכה
אין צריכה שיעור מאי
הוואה אין צריכא ש
דגברא אבל במנא צר
יהא בהן ויהא כרי

מִיָּא חֵלָל בְּמַגַּע לַעֲנִין כִּיבּוֹס
כִּיבּוֹס וּבְמַגַּע לֹא בְּעֵי כִּי
גְדָה מִשְׁמַע הָכִי וּמִשְׁמַע הָ
טוֹמֵא וּמִשְׁמַע אֲפִילוֹ בְּכַשֵּׁי
דְּאִי הוּא כְּתָב וְהַנוֹשֵׂא מִי

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ב. סוכה כד.],
(ב) [פרה פ"ב מ"ג ע"ט
וברא"ש], (ג) נדה ט.,
(ד) [זבחים פ. כג. נדה ט.],
(ה) פרה פ"ב מ"ה, (ו) [לקמן
מג:].

תורה אור השלם

1. והָיָה הַטֹּהַר עַל הַטָּמֵא בְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחָטְאוּ בְיוֹם הַשְּׁבִיעִי וַכֵּס בְּגָדָיו וְרָחֵץ בַּמֵּיִם וְטָהַר עַצְמוֹ:

במדבר יט יט

2. כָּל זֶה נִסִּיתִי בַּחֲבֵמָה אֲמַרְתִּי אֲחַבְמָה וְהִיא רְחוּקָה מִמֶּנִּי: קֵלֶתָ ז' כג

3. וְהָיְתָה לָהֶם לַחֲטָאת עוֹלָם וְמוֹעֵד מִי הַנֶּהֱדָה וַכֵּס בְּגָדָיו וְהִנֵּגַע בְּמֵי הַנֶּהֱדָה וְטָהַר אֶד הָעָרִב:

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

ממתקינין לו. מוזמנין לכהן גדול לערב יוה"כ (סוכה כד.).

תום' ישנים

[illegible]

שֶׁיִּדְרָן אֵיחַ לִיה הָזֶה לֵאמֹר כִּי שָׁעָה, עֵבֶד
שֶׁיִּשְׁמֵר דְּלִית לָן הֵכָּה לְמִיגוּר פִּי יְיָ
שֶׁנֶּשְׁפָּלָה עָלָיו הָזֶה בֹּר' עֵבֶד
יִדְרָן אֵיחַ לִיה הָזֶה לֵאמֹר כִּי שָׁעָה, עֵבֶד
שֶׁיִּשְׁמֵר דְּלִית לָן הֵכָּה לְמִיגוּר פִּי יְיָ
שֶׁנֶּשְׁפָּלָה עָלָיו הָזֶה בֹּר' עֵבֶד